

Achter-deurkes.

Een gedicht uit 1863 door J.J. Cremer.

A C H T E R D E U R K E S .

De wereld is iedel en proalziek altied,
Moar iedel en proalziek is Janboer niet:
„Iedelheid der iedelhêen en niks van weerde,”
Zoo sprêkt ie, — as Soalemo — ien 't vet der eerde.

„Och” — zeit ie, die 't zuukt ien kleedoazie of proal
Die is 't ien z'en harssens al wonder schroal,
Signets en harlozie, hie zou ze niet droagen,
Moar voader verstarf! en 't zou moeder
[mishoagen!

Joa, dat ie den chais kocht, den duurste, da's wis,
Moar 't sprêkwoord zeit, dat duurkoop goejkoop is;
En 't peerdstuug dat het ie met koper beklonken,
Veur sterkte en sekuurheid, moar niet um te pronken.

Boeh! Wat pronk heit doar het ie 'en hêkel aan,
't Is meer as kleingeistig um swiet te sloan.
Moar — dat hie neimodisch 'en veurhuus liet zetten:
Lêven en loaten lêven — mo'j óok op letten.

Harbarg loopen! nee, Janboer houdt er niet van,
't Is koarten, drinken, 't verstand ien de kan.
Hie zou d'r nooit heengoan, was 't niet ien 't ver-
[trouwen
Dat één verstandig woord, veul tegen kan houwen.

En dan ien die kroeg! ielk zwetst op eigen vee
Alsof dát 'et best was. Jan duut niet mee,
Moar zal um 't gesnoef en die duuvelsche kuren
Zien schoapen is noar de tentoonstelling sturen.

Die meint, dat ie op 't medalje, — as erste pries —
Hooveerdig of gruts wier, is van de wies.
Hie loat 'em moar kieken — nou 't snoeven most
[zwiegen —
Dat 'en ander deur hum den prikkel zou kriegen.

Siends 't veurhuus kloar is, hieng 't medalje over 't
[roam
Ien 'en liest, op 't lofschrift met Janboers noam.
En, schoon ie van de uutstalling nooit het gehouwen:
Ge mot al wat doen went.... die vrouwen, die vrouwen!

Niewaar? Janboer die lêft moar veur anderman!
Ével, 't zekske ien de kark weet doar niks van,
Went as 't hum wakker klingelt, bij 't liefdeprêken,
Dan vuult ie 'en lêge hand in z'n binnenst stêken.

Moar Janboer begriipt ook ien goed verband,
Dat de luiheid te voejen is onverstand;
En, dat 'en Kristenmins die zoalig wil starven,
'Et geld, dat ie spoarde den noaste loat arven.

Welbegrepen, hieuw Janboer, zooveul ie kos,
Bij al z'n doen, 'en achterdeurke los;
En 't zeggen is dat ie lêft ien 't stil verhoppen:
Dat de hemel ook zet van die deurkes open.

www.jacobcremer.nl

20 februari 2022.